JÁKOB

vlčnovský farní zpravodaj

DOBA POSTNÍ A VELIKONOČNÍ 2013

Vy jste světlo světa… Rozžaté světlo se neschovává pod kbelík nebo pod postel, ale dává se na svícen, takže svítí všem v domě. (srov. Matouš 5,14-15)

Dříve, než jsme čekali

Milí farníci,

než se v našem kostele objeví další číslo farního časopisu, čeká nás mnoho událostí. Ty pak, jak pevně doufám, můžeme prožít k našemu užitku a celkovému povzbuzení. Právě vstupujeme do doby postní, ta nás chce přivést k upřímné a radostné oslavě Velikonoc. Dobu velikonoční nám protne nejen Adorační den, ale i příprava našich prvokomunikantů či pouť děkanátu na památný Velehrad. Poté oslavíme slavnost Božího Těla a celé období završíme farním dnem, který se letos, dá-li Bůh, ponese v ministrantském duchu. Všechny události konečně zastřešuje Rok víry a Rok eucharistie, ke kterému se v tomto čísle ještě několikrát vrátíme.

Naděje šesti týdnů

Začátek doby postní se odvíjí od data Velikonoc. Letos se nám proto mohlo zdát, že nás půst zastihl dříve, než jsme čekali. Jak už jsem psal v minulosti mnohokrát, postní a kající charakter této doby nemusí znamenat smutek. Naopak může přinést mnoho radosti. Nikdo z nás asi nečekal, že Svatý otec Benedikt XVI. oznámí své odstoupení. Z toho nám vyplývá další náplň této doby, totiž modlitba za dobrou volbu papeže. Své duchovní obzory můžeme rozšířit při tzv. postních katechezích, jejichž rozpis je na samém konci tohoto časopisu. Každodenní prožívání našeho svatopostního snažení může doprovázet Postní almužna a také malé svitky, které si vždy po mši svaté můžeme vylosovat v kostele. Letos nám krom citátů z Písma přinesou i myšlenky sv. Jana Boska, konkrétní postní úkoly či dokonce nějakou tu výhru.

Naší největší výhrou kéž je vítězství nad sebou samými – nad hříchem. Ne ve farizejském smyslu, kdy se místo osvobození dostaneme do ještě většího otroctví vlastní soběstačnosti a „dokonalosti“, ale ve smyslu evangelního celníka, který se nesrovnával s ostatními, ale díval se do svého nitra. Celníkovi se dostalo spásy, protože před sebou netlačil „vratký pomník vlastních dobrých skutků“, ale prázdné ruce. Věděl, že v nich nemá nic, co by mohl před Boha předložit. Věděl, že je chudý, a proto odešel s velkým bohatstvím. Kéž se tak stane i nám.

Požehnané dny přeje váš P. Ladislav

Sjednocení postojů při liturgii

Doba postní je výbornou příležitostí dát duchovně do pořádku sebe sama. K vnitřnímu prožívání naší víry ale slouží i naše vnější postoje. A my jsme letos vyzváni otcem arcibiskupem, abychom své liturgické postoje sjednotili. Týká se to okamžiku, kdy společně povstaneme po přinášení darů, při kterém sedíme. Poté, co kněz přijme hostie, víno a vodu a jde je k oltáři připravit ke slavení bohoslužby oběti, vyzve lid slovy: **„Modlete se, bratři a sestry, aby se má i vaše oběť zalíbila Bohu, Otci všemohoucímu.“** Doposud jsme povstali již před těmito slovy kněze. Nyní učiníme změnu, že budeme sedět ještě při odpovědi: **„Ať ji přijme ke své slávě a k spáse světa.“ A teprve po ní povstaneme,** protože kněz začíná pronášet slova modlitby nad dary. Jedinou výjimku tvoří okuřování, kdy po okouření lidu již zůstaneme stát. Ze začátku jistě nebude jednoduché se sjednotit stoprocentně, přesto věřím, že tuto malou úpravu zvládneme.

Odpočiňte v pokoji

Téměř každá pohřební mše svatá končí v kostele společným zpěvem krásné písně Odpočiňte v pokoji (č. 924). Nehledě k tomu, že poslední dobou tuto modlitbu za zemřelého i tak zpívá jen málokdo, těch několik „statečných“ se stále rozchází v textu písně. Vím, že je těžké sledovat text v kancionálu, když právě očima doprovázíme rakev zemřelého. Je ale důležité, aby tato modlitba byla zpívána jednotně. Nemluvě o tom, že starý text v sobě nese řadu teologických omylů. Proto vybízím, abychom si jako postní úkol předsevzali naučit se text písně 924 zpaměti. Toto učení nemusí být samoúčelné, ale může být každodenní modlitbou za naše drahé zemřelé.

Návštěvy nemocných

Chci touto cestou také poprosit, abyste si všimli těch, kteří dříve mohli chodit do kostela, ale nyní jim to již věk či zdravotní těžkosti nedovolí. Často se setkávám s tím, že má takový člověk ostych z návštěvy kněze a sám si jej nezavolá.

Někdy je to představa, že by kněze obtěžoval. Jindy obava, co tomu řeknou sousedé či známí, že už je na tom „tak špatně“ a musí si volat faráře. Také se stane, že svou roli zahraje strach, jak se ke kněžské návštěvě postaví nevěřící členové rodiny. Výčet překážek pak završím vlastní lhostejností, kdy si dotyčný myslí, že se již „dostatečně do kostela nachodil“, a tudíž svátosti již nepotřebuje, snad až na smrtelné posteli.

Žádná z těchto obav není opodstatněná. Proto prosím, abyste si všimli ve svém okolí těch, kteří svátostného Krista potřebují, o návštěvě kněze s nimi promluvili a tuto návštěvu jim zprostředkovali. Stanete se tak těmi, kteří připraví cestu Pánu.

Návštěvy farníků jsou možné domluvit jak jednorázově před velkými svátky (Velikonoce, Vánoce), tak i s měsíční pravidelností. Děkuji za spolupráci.

P. Ladislav

---

na titulní straně: průvod o slavnosti Těla a Krve Páně v roce 2011, foto: Jan Zemek

vlevo: nový ambit na Velehradě

Rok EUCHARISTIE

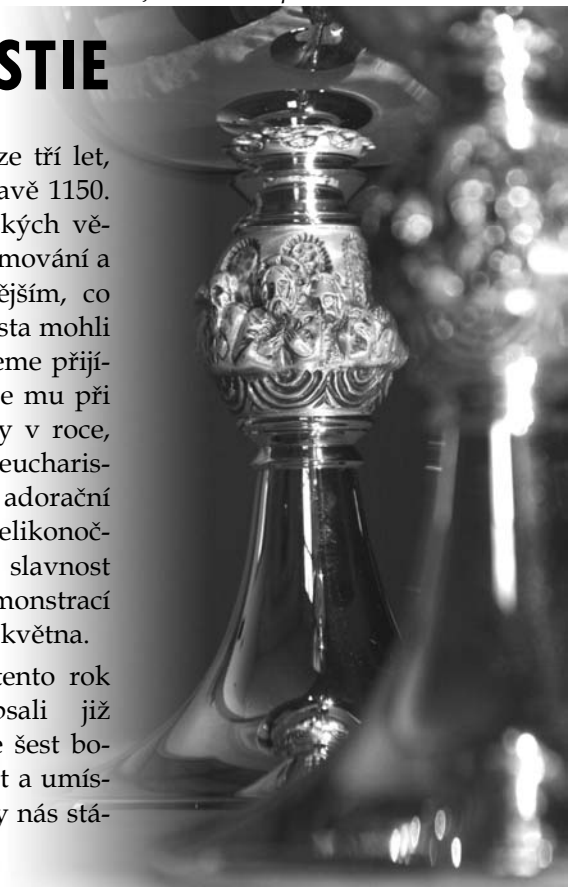

Rok eucharistie je poslední ze tří let, které nás mají doprovodit k oslavě 1150. výročí příchodů našich slovanských věrozvěstů. Tři svátosti – křest, biřmování a eucharistie – jsou tím nejcennějším, co jsme pro svůj život ve víře v Krista mohli získat. Krista v eucharistii můžeme přijímat v každé mši svaté, klanět se mu při každé adoraci, ale jsou dva dny v roce, které nás mají v prožívání daru eucharistie obzvláště povzbudit. Jde o adorační den farnosti, ten prožijeme na velikonoční pondělí 1. dubna 2013, a o slavnost Těla a Krve Páně, která je demonstrací naší úcty a letos připadne na 30. května.

O dalších možnostech, jak tento rok s užitkem prožít, jsme psali již v minulém čísle, dnes nabízíme šest bodů, které si můžeme vystřihnout a umístit někam na viditelné místo, aby nás stále motivovaly.

+ Pozvěme na mši svatou ty, kteří se od farního společenství vzdálili.
+ Nabídněme přípravu ke sv. přijímání těm, kteří se k přijímání dosud nedostali nebo z dětství vše zapomněli.

  V době velikonoční proběhne samostatná příprava pro ty dospělé, kteří se k přijímání eucharistie nemohli z jakýchkoli důvodů připravit v dětství. Zájemci, ať se přihlásí přímo u mne. Podle zájmu dohodneme podrobnosti.
+ Pamatujme na nemocné a staré v rodině nebo v sousedství, aby měli příležitost sv. přijímání doma.
+ Pokud nám nějaká překážka brání v přijetí eucharistie, přijímejme Pána Ježíše aspoň duchovně.
+ Využijme každé příležitosti, kdy jdeme kolem kostela, abychom aspoň na chvíli Pána pozdravili.
+ Udělejme si v tomto roce častěji čas na společnou adoraci.

P. Ladislav

Eucharistické zázraky

UZDRAVENÍ SLEPÉHO CHLAPCE BĚHEM PROMĚŇOVÁNÍ

Jednou večer asi na jaře 1938 byl požádán farář z Welsu, aby přišel zaopatřit jednoho starého muže jménem František Berger, jak si vzpomínám. Za doprovodu kostelníka, pana Heppnera, jsem se tedy vydal na cestu. Šel jsem v bílém, totiž v rochetě a štole, a kostelník s lucernou a zvonkem.

Nalezl jsem čtyřiadevadesátiletého bývalého obchodníka s potravinami pana Bergera, který s velkým košem na zádech sbíral po selských statcích vejce a máslo a prodával to. Zůstal svobodný a velmi chudý. Srdce mu už správně netlouklo, čemuž se ve vysokém věku nelze divit, ostatně bylo to způsobeno taky velkým rozrušením. Při plném vědomí a s hlubokou zbožností sledoval posvátný úkon a těšil se, když jsem mu slíbil, že ho v nejbližších dnech zase navštívím a popřál mu uzdravení. Když jsem ho pak skutečně navštívil, řekl mi: „Duchovní otče, na mně se jednou udál zázrak.“ S velkou zvědavostí jsem ho nechal vyprávět:

„Když jsem byl ještě chlapec,“ pravil, a vzpomínám si, že mluvil něco o šesti letech, „byl jsem na jedno oko slepý a lékař mé matce řekl, že je zachváceno i druhé oko a že mohu oslepnout úplně. Matka byla z toho celá zoufalá, a proto se se vší důvěrou obrátila na naši milou Paní z Pötschu se slibem, že se mnou vykoná pouť do Mariapötschu u Neufeldenu, jestliže budu od slepoty zachráněn.

Tu jednoho dne přešlo kolem našich tzv. „kreuzschar“, pěší procesí, z Mariaschartenu s cílem Mariapötsch. Matka říkávala, že s nebem se nesmí dlouho smlouvat. Vypravila mě tedy na pouť a připojili jsme se k tomu procesí. Měl jsem přes oči pásku; matka mě vedla za ruku a tak jsme se vydali na dvoudenní cestu do Mariapätschu.

V poutním kostelíčku jsme se s velkou vroucností modlili za mé uzdravení. Matka mi vymyla oči vodou z posvátného pramene. Uzdravení se však nedostavilo a matka pravila: - Bůh to chce jinak. Ať se stane jeho vůle. - A tak jsme sice smutní, ale přece od-

hodlaně nastoupili cestu zpět. Já zase s páskou na očích a matka mě vedla za ruku. Přišli jsme do Svatého Martina na Dunaji. Byla sobota večer. Tam jsme přenocovali a pak v neděli šli na mši svatou. Během proměňování jsem měl pocit, jako by mi někdo přejel rukou přes oči. Strhl jsem pásku a opět jsem viděl. Zcela jasně jsem viděl obrazy, oltář, lidi a - matku. Lidé byli hluboce dojati a zahrnovali mě dary. Uzdravený jsem šel po matčině boku domů a od té doby vidím."

Tak mi to vypravoval starý pan Berger.

Zázrak? - To se dnes už nedá přesně dokázat, ale je to událost, která si zaslouží, aby nebyla zapomenuta. Je to div, který by měl v našich bídách a starostech posilnit důvěru v nebeskou Matku a eucharistického Spasitele.

Maria, Prostřednice všech milostí, Matko všech trpících a těch kdo hledají záchranu, naše milá Paní Nejsvětější svátosti, ty jsi sláva křesťanského lidu, ty jsi radost celé Církve, ty jsi záchrana světa. Pros za nás hříšníky a vzbuď ve všech křesťanech vnitřní lásku a úctu k Ježíši v Nejsvětější svátosti. Vypros nám bohatou milost, abychom se stali hodnými tohoto nejvyššího dobra - často a dobře přijímat Nejsvětější svátost.

EUCHARISTICKÝ ZÁZRAK NAŠICH DNŮ

Stalo se v Perugii v Itálii. Daleko v okolí známý lékař a chirurg - provedl už na 2000 operací - těžce onemocněl na rakovinu a všechno úsilí jeho kolegů z povolání bylo marné. Byl zasvěcen smrti.

Tu přišel jeden známý na nápad obrátit se v této nejvyšší nouzi na osobu, o které se už hodně namluvilo a nebyla příliš daleko: na španělskou sestru Madre Speranzu v klášteře na novém poutním místě „Od milosrdné lásky Boží" v Collvalenze di Todi. Tam už vzniklo podivuhodné centrum, v němž mnozí nalezli pomoc (mystické zážitky, zázračná voda apod.) a tak tady byla naděje, že se snad přece jen najde nějaká pomoc.

Nikdo ani nepomyslil na to, že slavný lékař bude opět zdráv, nebo že může být zdráv, když byl už totálně zasvěcen smrti. A tak požádali omilostněnou Madre Speranzu, ne aby prosila o lékařův život, ale aby po jeho smrti dostala ovdovělá žena sílu tuto těžkou ránu unést. „Jakže?" odvětila Madre, „kdopak tvrdí, že pan doktor musí zemřít! Ať mu kněz přinese svaté přijímání!"

Zklamané a víceméně nedůvěřivé poselstvo se vrátilo do Perugie. Když už, tak už, ať mu to pomůže nebo ne; nějakou tu víru přece jen měli. A tak zavolali kněze, aby mu přinesl Velebnou svátost. A hle, sotva ji přijal, jako nic řekl: „Oholte mě!“ - Nebezpečí smrti minulo jenom tím, že přijal tělo Páně. A jeden nevěřící kolega prohlásil: „Když byl na smrt nemocný zachráněn jen Velebnou svátostí, tak věřím taky!“

Tato událost se stala ve druhé polovině dvacátého století, dokonce hluboko v druhé polovině tohoto století.

„Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný a já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54).

(Nejkrásnější eucharistické zázraky 2)

Přijďme se poklonit eucharistickému Kristu a svěřit mu své prosby

Adorační den

Pondělí 1. dubna
Zahájení (po hrubé mši svaté) v 10.30
Společné zakončení v 18.00

Slavnost Těla a Krve Páně

čtvrtek
30. května
17.00

Druhý vatikánský koncil

V tomto vydání časopisu Jákob se dostáváme ke čtvrtému z nejdůležitějších koncilních dokumentů, a tím je konstituce Gaudium et spes (Radost a naděje). Právě v této konstituci je shrnut hlavní důvod svolání 2. vatikánského koncilu. A možná si i po přečtení následujícího textu řeknete, že kdyby se byl koncil sešel jen kvůli tomuto uchvacujícímu textu, bylo by to bohatě stačilo k tomu, abychom v něm rozeznali mimořádný zásah Boží prozřetelnosti.

Dokument začíná těmito slovy: **„Radost a naděje, smutek a úzkost lidí naší doby, zvláště chudých a všech, kteří nějak trpí, je i radostí a nadějí, smutkem a úzkostí Kristových učedníků a není nic opravdu lidského, co by nenašlo v jejich srdci odezvu. Jejich společenství se totiž skládá z lidí, kteří jsou sjednoceni v Kristu, při svém putování do otcova království jsou vedeni Duchem Svatým a přijali zvěst o spáse, kterou mají předložit všem. Proto také toto společenství cítí, že je opravdu těsně spjato s lidstvem a jeho dějinami.“**

Možná jste si všimli, že právě podle prvních dvou slov textu je konstituce pojmenována. Gaudium et spes vyjadřuje vztah, jaký má církev ke světu, a je odpovědí na velká očekávání, která vůči církvi a vůči koncilu zvlášť svět měl. V té době totiž svět čekal, jak se chce církev představit – zda jako obležená pevnost, která získává stále výraznější charakter muzea či antikvariátu, nebo jako společenství Božího lidu, které ve světě a se světem prochází jeho historií. A je nám jasné, že s Boží pomocí zvolil koncil druhou cestu. „Tak Bůh miloval svět…“ dočítáme se v evangeliu. A církev, která je Kristovým tělem, nemůže tuto lásku nenapodobit. Neboť, jak Gaudium et spes píše: „Otec chce, abychom ve všech lidech viděli a účinně slovem i skutkem milovali bratra Krista, vydávali tak svědectví Pravdě a zprostředkovali tajemství lásky nebeského Otce druhým.“ A to má a musí být i náš životní program.

Převzato z časopisu Tarsicius 13/01

Jak předávat víru dětem

Mons. Jiří Mikulášek

Měl jsem mši svatou v katedrále pro rodiče s dětmi. Přímo přede mnou v první řadě byla maminka se dvěma chlapci. Jeden větší, už možná prvňák, se velmi snažil, ale druhý klouček, asi tříletý, ho stále pokoušel a dost zlobil. Když se maminka vracela od svatého přijímání, klekla si, sepjala ruce, sklonila hlavu, zavřela oči a modlila se díkůčinění. Ten malý klouček přiklekl k ní, sepjal ruce, zavřel oči, sklonil hlavu a přitulil se k mamince. Tak vydržel v klidu po celou dobu, co se maminka modlila. Tak se předává vztah ke Kristu v eucharistii.

(časopis Milujte se!)

POSTNÍ ALMUŽNA 2013

aneb dobrovolná duchovní formace

Snaha vyjít ze sebe a žít pro Boha a pro druhé nemůže zůstat jen v citu či myšlence, proto konkrétní odepření si nějakého mlsání, jídla či zážitků tělo musí pocítit. Odřeknutí si a šetření pak má smysl, když prospěje druhému, který pomoc potřebuje.

Mons. Jan Graubner

Tato příležitost k vlastní duchovní formaci a také k účelné pomoci svým bližním má v tomto roce již svůj pátý ročník. Mnozí z nás již měli možnost plody této aktivity pocítit na vlastní kůži.

I v tomto roce si můžeme vzít v kostele pokladničku, do které budeme během doby postní vkládat obnos přibližně ve výši ceny požitku, který jsme si odřekli. A na Květnou neděli (24. března 2013) tuto pokladničku, na jejíž spodní části je možno napsat jak nebo ve prospěch koho by se mohla darovaná almužna použít, odevzdat v kostele.

Velikonoční triduum

Zelený čtvrtek

V tento den si připomínáme ustanovení tajemství Eucharistie, jak Ježíš umývá apoštolům nohy a modlí se v Getsemanské zahradě.

Bohoslužba zeleného čtvrtku má proto tyto části:

1. část: Na památku Poslední Ježíšovy večeře se slaví mše svatá. Při chvalozpěvu Sláva na výsostech Bohu, se dnes rozezní všechny zvony a pak umlknou na celou dobu Kristova utrpení, aby znovu zazněly o Veliké noci.

2. část: Ježíšův odchod do Getsemanské zahrady se připomíná přenesením Nejsvětější svátosti na boční oltář.

3. část: Svůj vztah k trpícímu Kristu vyjádříme adorací. Obnažení oltářů nám pak připomíná opuštěnost Ježíše v Getsemanech.

Zelený čtvrtek je svátkem všech kněží. Ti se setkávají se svými biskupy a během společně sloužené bohoslužbě, která nese název **Missa Chrismatis**, obnovují své kněžské sliby. Také jsou zde svěceny oleje nemocných, katechumenů a křižmo.

Velký pátek

Dnes si připomínáme umučení Pána Ježíše. Nemyslíme na ně jen se smutkem, ale i s vděčností, protože kříž pro nás znamená vykoupení.

Je to den přísného postu - věřící mezi 18 a 60 lety věku jedí jen jedno vydatné jídlo, a to bezmasé. Nikde se neslaví mše, ale obřady na památku utrpení Páně.

Při obřadech má kněz na znamení Kristova vítězného utrpení roucho barvy červené.

Obřady mají tyto tři části:

1. část: Bohoslužba slova
2. část: Obřad uctívání kříže
3. část: Svaté přijímání

Vzali tedy Ježíše. On sám si nesl kříž a šel na místo zvané Lebka, hebrejsky Golgota. Tam ho ukřižovali a s ním ještě dva jiné, každého po jedné straně, a Ježíše uprostřed. Pilát dal také zhotovit a připevnit na kříž nápis v tomto znění: Ježíš Nazaretský, židovský král. Tento nápis četlo mnoho židů, protože místo, kde byl Ježíš ukřižován, bylo blízko města; byl napsán hebrejsky, latinsky a řecky. Proto židovští velekněží říkali Pilátovi: „Nepiš: 'Židovský král', ale: 'On tvrdil: Jsem židovský král'.“

Je to nejposvátnější část liturgického roku, která začíná večerní mší svatou Zeleného čtvrtku, pokračuje utrpením Velkého pátku a Bílou sobotou. Vrcholí velikonoční vigilií a nedělí Zmrtvýchvstání Páně.

Bílá sobota

Večer Velkého pátku a Bílá sobota jsou dny smutku, kdy církev bdí na modlitbách u Kristova hrobu, rozjímá o jeho umučení a smrti. Ježíš je přítomen v Nejsvětější svátosti v symbolickém Božím hrobě. Tento čas prožíváme v klidu a usebranosti a podle možností i před svatostánkem. Na Bílou sobotu se nekonají žádné bohoslužby.

Vigilie vzkříšení

Obřady Velikonoční vigilie, které již patří k neděli, začínají v sobotu po setmění. Od nejstarších dob je tato noc zasvěcena Pánu. Pro vyvolený národ byla velikou nocí ta noc, kdy vyšli vedeni Mojžíšem z egyptského otroctví. Na památku tohoto vysvobození každoročně zabíjejí velikonočního beránka.

Pro nás je nejdůležitější nocí Veliká noc ze soboty na neděli, kdy Ježíš vstal z mrtvých. To je naše hlavní pravda víry: Vzkříšený Kristus již neumírá, a tento nový život je dán všem pokřtěným. V tom je naše naděje, pro nás, kteří jsme dosud ohroženi hříchem a smrtí.

Tuto slavnost bychom měli konat skutečně až v noci, nad nedělním ránem, tak by vyniklo, že jdeme za Kristem ze tmy hříchu do světla dokonalosti.

Proto také první část dnešní slavnosti je slavnost velikonoční svíce. Po ní následuje bohoslužba slova, v níž se zamýšlíme nad starostí Boha o svůj lid – vyvolený národ ve Starém Zákoně a církev v Zákoně Novém. Třetí část tvoří křestní bohoslužba – bude posvěcena křestní voda a obnovíme svůj křestní slib.

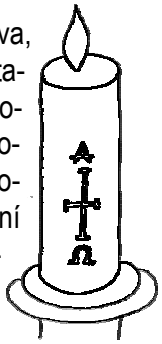

Jako Boží děti máme právo k účasti na Ježíšově hostině a jeho stolu. Proto vrchol této slavnosti tvoří slavení eucharistie, ke kterému jsme pozváni.

Neděle zmrtvýchvstání

Kristus vstal z mrtvých za svítání „prvního dne v týdnu“, neboli „prvního dne po sobotě“ (která byla podle židovského kalendáře posledním dnem týdne). Svým zmrtvýchvstáním dovršil Boží stvořitelské a vykupitelské dílo. Proto se křesťané v tento den začali pravidelně scházet k eucharistickému „lámání chleba“ a tento den nazvali „dnem Páně“.

Každá neděle v roce je tedy „oslavou Velikonoc“ - zpřítomněním Kristova vykupitelského činu, ze kterého můžeme čerpat posilu pro naši vlastní cestu zmrtvýchvstání.

Postní aktivity v naší farnosti

pro dospělé a mládež

Během celé doby postní si můžete v kostele po všech mších svatých brát ze skleněné nádoby smotečky, na kterých můžete najít duchovní slovo pro vás od sv. Jan Boska a také postní úkoly. Šťastná ruka si však může vytáhnout i smoteček s drobnou výhrou, která jej určitě potěší.
Je nutné být před touto aktivitou plně rozhodnutí přijmout nejen slovo, ale i úkol, pomodlit se alespoň střelnou modlitbu a poté si najít čas k rozjímání.

Postní doba trvá přesně 40 dní. Začíná Popeleční středou a končí Bílou sobotou. Neděle do ní nepatří.

To, že postní doba trvá právě **40** dní, není náhoda.

Číslovku **40** najdeš v Bibli na více místech:

40 dní a **40** nocí byl Noe ve své lodi, než přestalo pršet.

40 let putovali Izraelité pouští, než došli do zaslíbené země.

40 dní zůstal Mojžíš na hoře Sinaj, než přinesl Desatero.

40 dní a **40** nocí šel prorok Elijáš, než se setkal s Bohem.

40 dní byl Ježíš na poušti, než vyšel do izraelských měst a vesnic.

Číslovka **40** označuje dobu přípravy a proměny.

Tvých 40 dnů je od středy 13. února do soboty 30. března.

Pak budou Velikonoce.

pro děti

Když se řekne půst, možná tě napadne, že to znamená méně jíst.

Ale to není všechno.

Půst znamená také:

Méně mluvit a více mlčet.

Méně spěchat a více zpomalit.

Méně dělat a více přemýšlet o tom, co dělám.

Méně rozhazovat a více šetřit.

Méně se rozptylovat a více se soustředit.

Méně se věnovat zábavě a více Bohu.

Méně ……. a více ……. .

Návod k prožití doby postní pro TEBE

Choď častěji na mše svaté i na křížové cesty. Po páteční nebo nedělní mši svaté si v kostele vylosuj **smoteček s úkolem**, který se budeš snažit v následujícím týdnu splnit. Důležité je nezapomenout, že všechno děláš z lásky k Pánu Ježíši, který nás má rád mnohem víc, než si dokážeme vůbec představit.

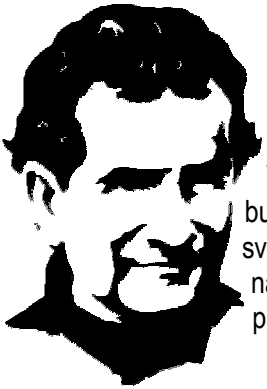

„Dej mi duše, ostatní si vezmi“

Don Bosko *u nás*

V rámci přípravy na 200. výročí narození Dona Boska, které se bude slavit v srpnu 2015, navštívili naši republiku ostatky a socha světce, které během tří let mají procestovat celý svět. Jan Bosko nám zanechal jedinečné svědectví víry a lásky. Nechme se jím proto vést a prosme jej o přímluvu.

Sv. Jane Bosko, oroduj za nás!

Svatý Jan Bosko se narodil 16. srpna 1815 v Becchi v Itálii. Pocházel z chudé venkovské rodiny. Od dětství měl vzdorovitou a tvrdohlavou povahu, ale díky jeho laskavé mamince Markétě a vlastní snaze být pro Boha tím nejlepším, vyrostl z něj přátelský a všem otevřený člověk.

V roce 1841 byl vysvěcen na kněze a protože necítil své poslání ani jako diecézní kněz ani jako učitel v zámožné rodině, zůstal v turínském semináři pomáhat s přípravou bohoslovců. Díky tomuto rozhodnutí si povšiml zanedbané turínské mládeže. Začal shromažďoval konfliktní chlapce, o které se nikdo nestaral a snažil se, aby neměli hlad, vychovával je a každého nechal vyučit řemeslu. Mladé lidi považoval více za své přáteli, nežli za své žáky a zakusil proto mnoho nepříjemností.

Don Bosko se však počítá také ke světcům, u nichž máme dochovány zprávy o nejhojnějších darech nadpřirozených. Měl dar předpovídání (prorocký dar), uzdravování nemocných, čtení myšlenek (zvláště ve zpovědnici), dar bilokace (být současně přítomen na dvou místech), vidění na dálku a dar vizí (prorockých snů).

Za svého ochránce si zvolil sv. Fr. Saleského, a proto se jeho následovníci nazývají „salesiáni“, kteří měli již před smrtí Dona Boska 64 domů a přes tisíc členů v Itálii a na mnoha místech ve světě. Kromě salesiánů, kteří se ve své činnosti soustředí zejména na výchovu mládeže, vznikla celá řada podobných společenství, která se také inspirovala ideály Dona Boska. Jsou to zejména Dcery Panny Marie Pomocnice křesťanů, Salesiáni Spolupracovníci, Sdružení bývalých žáků Dona Boska a mnoho jiných.

Co říká Katechizmus katolické církve o hříchu

Podle katechismu katolické církve je to provinění proti rozumu, pravdě a správnému svědomí. Je to přestupek proti pravé lásce k Bohu a bližnímu způsobeným lpěním na určitých věcech. Hřích zraňuje lidskou přirozenost a vážně narušuje lidskou solidaritu.

O hříchu bylo napsáno mnoho, ale zkusme si vzpomenout, co jsme se o hříchu učili.

Hřích můžeme zařadit dle různých kritérií do těchto skupin:

* prvotní - dědičný * osobní - páchaný jednotlivci, vědomé a dobrovolné přestoupení zákona Božího	Hříchy do nebe volající: * úmyslná vražda * sodomský hřích * utiskování chudých, vdov a sirotků * zadržování nebo zkracování mzdy dělníkům
* vnitřní - myšlením, žádostí, hněvem * vnější - spáchaný navenek projevem nitra, pohledem, skutkem, slovem	
* proti Bohu - Božským ctnostem (víra, naděje a láska) * proti bližnímu - povinnostem k bližnímu * proti ctnosti - vztah člověka k sobě	Hříchy proti Duchu svatému * Hřešit úmyslně na milosrdenství Boží * Zoufat na milosrdenství Boží * Odpírat poznané křesťanské pravdě * Nepřát a závidět bližnímu milost Boží * Mít zatvrzelé srdce k spasitelnému napomínání * Setrvat tvrdošíjně v nekajícnosti až do smrti
* vlastní - člověk se ho dopouští sám * cizí – kdo jiného svádí, radí, svoluje ke hříchu	
Hřích těžký – smrtelný	

Pád do hříchu se obyčejně nestává náhle, ale připravuje se pokoušením, sváděním ke hříchu. Samo pokušení není hříchem, ale až když dobrovolně naše vůle svolí ke zlému.

Zkusme si vzpomenout na sedmero hlavních hříchů: Pýcha, lakomství, závist, hněv, smilstvo, nestřídmost, lenost. A sedmero mravních ctností: Pokora, štědrost, přejícnost, mírumilovnost, cudnost, střídmost, činorodost.

mami

Biblický seriál XIII.

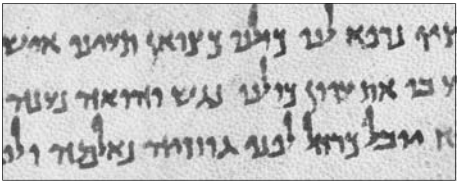

V předchozím díle biblického seriálu jsme dokončili představení Janova evangelia a právě z něho jsou následující dvě zamyšlení z knihy Raniera Cantalamessy Biblické inspirace.

(J 14,27–28)

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že jsem vám řekl: ʼOdcházímʼ a ʼzase k vám přijduʼ. Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já.“

Ježíš nehovoří o vnějším míru, který je absencí válek a konfliktů mezi různými osobami či národy. Hovoří o jiném, vnitřním míru, o pokoji srdce, o míru se sebou a s Bohem.

Jde o základní pokoj, bez něhož nemůže existovat žádný jiný mír. Miliardy kapek špinavé vody nevytvoří čisté moře a stejně tak miliardy nepokojných srdcí nevytvoří lidstvo žijící v míru. Jde rovněž o pokoj, po němž horoucně touží každá lidská bytost. Kdybychom udělali anketu, po čem lidé v hloubi duše nejvíce touží, jsem si jistý, že po zralé úvaze by většina odpověděla: „Po pokoji, po troše pokoje!“ Tento pokoj srdce, po němž všichni touží, nelze nikdy zcela a stabilně získat bez Boha, mimo něj. A jako všechny věci pocházejí od Boha, je i tento pokoj spíše než povinností nebo naší zásluhou darem, milostí.

(J 20,4–8)

„Oba běželi zároveň, ale ten druhý učedník byl rychlejší než Petr a doběhl k hrobu první. Naklonil se dovnitř a viděl, že tam leží pruhy plátna, ale dovnitř nevešel. Pak za ním přišel i Šimon Petr, vešel do hrobky a viděl, že tam leží pruhy plátna. Rouška však, která byla na Ježíšově hlavě, neležela u těch pruhů plátna, ale složená zvlášť na jiném místě. Potom vstoupil i ten druhý učedník, který přišel ke hrobu první, viděl a uvěřil.

Velikost velikonočního poselství spočívá v tom, že neexistuje žádný pocit viny, ať již pravý či falešný, oprávněný či neoprávněný, z něhož bychom nemohli být vysvobozeni. Opravdové odpuštění existuje, není to jen legenda, čili cosi krásného, ale nedosažitelného. Žádné odsouzení! Pro ty, kteří věří v Ježíše Krista, neplatí odsouzení žádného druhu, ani vnitřní, ani vnější. Žádná vina, byť by byla sebehroznější, neodolá tomuto „odpouštění“. Napomíná-li vás vaše srdce, pak vězte, že větší a milosrdnější než toto srdce je Bůh.

am

Tip z farní knihovny

Mezi setbou a sklizní

Slovesné umění a krásná literatura v rodinné katechezi

Kniha Mezi setbou a sklizní je pozdravem do našich rodin, kde se mezi rodiči a dětmi v prostředí důvěry, lásky a vzájemného sdílení předávají charakterové podněty umožňující rozlišovat mezi dobrem a zlem, objevovat krásu v obyčejných věcech, rozvíjet tvořivou představivost a vstupovat do dialogu s Tím, kdo nás lidi jako první oslovil, nazval svými dětmi a vyznal nám lásku. I slovesné umění a krásná literatura dokážou v lidském srdci probouzet ozvěny tohoto Božího volání.

Ze světové a české literatury vybral a uspořádal Mons. Josef Hrdlička.

Farní knihovna je otevřena vždy 1. a 3. neděli v měsíci po ranní mši svaté.

Biblická soutěž pro dospělé

Vyhodnocení biblické soutěže pro dospělé IX.

Evangelium znamená dobrá zpráva či radostná zvěst.

Děkujeme za odpovědi a dárky předáme p. Ludmile Moštkové a Elišce Čičelové.

V neděli 30. června 2013

u příležitosti 12. farního dne

proběhne

setkání ministrantů všech generací

kteří slouží či v minulosti sloužili u oltáře v kostele sv. Jakuba staršího ve Vlčnově

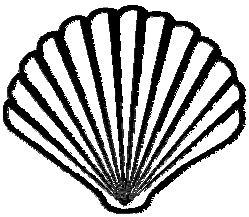

Program setkání zahájí ranní mše svatá, která bude sloužena za všechny ministranty. Pokračovat bude odpoledne na farní zahradě. Nebude chybět pohoštění a věříme, že ani příjemná atmosféra.

Významné výročí

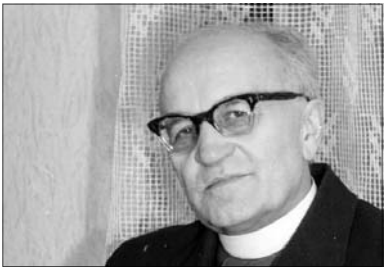

28. února letošního roku uplyne 100 let od narození vlčnovského rodáka, kněze, Msgre.ThDr. Josefa Mošťka. U příležitosti tohoto výročí bude sloužena mše svatá v neděli 24. 2. 2013 v 9.30 hod.

Nabídka nejen duchovních aktivit

POUŤ ZA OBNOVU RODIN A KNĚŽSKÁ POVOLÁNÍ DĚKANÁTU UHERSKÝ BROD

Pro všechny
Zvláště rodiny

18. května nás zve otec arcibiskup do baziliky na Velehradě, abychom zde společně prosili za naše rodiny a nová kněžská povolání. Pro zájemce bude opět vypraven autobus.

Pro mládež

ARCIDIECÉZNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE NA VELEHRADĚ

sobota 23. května 2013

U příležitosti světového dne mládeže, který byl ustanoven bl. Janem Pavlem II. již roku 1985 na Květnou neděli, se mladí olomoucké arcidiecéze opět po dvoul etech setkají se svými biskupy, aby se tak připojili ke světové církvi.

Přijeď se setkat se svými biskupy, potkat staré známé i poznat nové kamarády!

Setkání je určeno přibližně pro mladé od 13 do 30 let. S sebou jídlo na celý den, karimatku na sezení, poplatek 50 Kč a spoustu energie na pěší pouť, katecheze, workshopy a mši svatou.

Stojí to za to!!!

Na setkání se předem nepřihlašuje, takže se můžeš rozhodnout i na poslední chvíli.

I když podrobný program ještě organizátoři konference nezveřejnili, vy už si do diáře k datu **10. – 14. července 2013** napište velkými písmeny:

úplně

KATOLICKÁ CHARISMATICKÁ KONFERENCE NA VÝSTAVIŠTI BVV V BRNĚ

Pro všechny

Tato výzva by neměla zůstat bez povšimnutí **pro všechny dospělé** (mladší či starší, svobodné či zadané), **rodiče** s malými i většími dětmi (děti do 4. let jsou s rodiči přímo v hale, pro děti od 4. let je připraven program) ani pro **starší školáky a mládež** (mohou na sebe obléct žluté či oranžové konferenční triko a podílet se na organizaci). Stručně řečeno si tady najde své místo úplně každý a nejen to!

V prostředí naplněním Duchem Svatým načerpáte prostřednictvím báječných přednášejících a Krista v Eucharistii mnoho síly do vašeho duchovního života.

Program

neděle 17. 2. 14.30 hodin	**1. neděle postní** Křížová cesta za nová kněžská povolání (P. Ladislav)
pondělí 18. 2. po mši svaté	**POSTNÍ KATECHEZE** **Marnotratný Otec** Videoprojekce přednášky P. Vojtěcha Kodeta (přibližná délka setkání 90 minut)
čtvrtek 21. 2. 10.00 hodin	Mše svatá v Charitním domě
pátek 22. 2. 17.30 hodin	Křížová cesta za misie (Ministranti)
neděle 24. 2. 14.30 hodin	**2. neděle postní** Křížová cesta za mír mezi lidmi (Lektoři)
pátek 1. 3. 17.30 hodin	Křížová cesta za ministranty (Ministranti)
neděle 3. 3. 14.30 hodin	**3. neděle postní** Křížová cesta za prvokomunikanty (Zástupci rodin - rodiče prvokomunikantů)
pondělí 4. 3. po mši svaté	**POSTNÍ KATECHEZE** **O modlitbě a smíření** Pro prvokomunikanty a jejich rodiče, vede Ludmila Gregůrková z Centra pro rodinu Uherský Brod (přibližná délka setkání 60 minut)
středa 6. 3. po mši svaté	**POSTNÍ KATECHEZE** **Osobní vzpomínky na Jana Pavla II.** Videoprojekce přednášky P. Daniela Ange (přibližná délka setkání 90 minut)
pátek 8. 3. 17.30 hodin	Křížová cesta za rodiny (Fatimský apoštolát)
neděle 10. 3. 14.30 hodin	**4. neděle postní** Křížová cesta za děti (Společenství Modlitby matek)

Program

pondělí 11. 3. po mši svaté	**POSTNÍ KATECHEZE** **Karol - člověk, který se stal papežem** Videoprojekce 1. části filmu ve slovenském znění (přibližná délka setkání 90 minut)
čtvrtek 14. 3. 10.00 hodin	Mše svatá v Charitním domě
pátek 15. 3. 17.30 hodin	Křížová cesta za rodiče (Děti)
sobota 16. 3. 9.00 hodin	**Příležitost ke svátosti smíření u cizích zpovědníků** Přijďte na začátek tohoto času. Pokud budou všichni přítomní vyzpovídáni, kněží odejdou.
neděle 17. 3. 14.30 hodin	**5. neděle postní** Křížová cesta za zpěváky a hudebníky (Schola a sbor)
úterý 19. 3. 18.00 hodin	**Slavnost sv. Josefa** Mše svatá ze slavnosti Společné udílení pomazání nemocných
pátek 22. 3. 17.30 hodin	Křížová cesta za nevěřící a hledající (Modlitební společenství)
neděle 24. 3. 14.30 hodin	**Květná neděle** Křížová cesta za obnovu farnosti (Pastorační rada)
	Květnou nedělí začíná Svatý týden. Tvoří vrchol církevního roku. Připomínáme si v něm události, ze kterých vyplývá smysl a cíl veškerých lidských dějin - Ježíšovo utrpení, smrt a zmrtvýchvstání.
pondělí 25. 3. po mši svaté	**POSTNÍ KATECHEZE** **Karol - člověk, který se stal papežem** Videoprojekce 2. části filmu ve slovenském znění (přibližná délka setkání 90 minut)

pokračování programu na další straně

Program

pokračování programu z předchozí strany

čtvrtek 28. 3.	**Zelený čtvrtek**
18.00 hodin	Mše svatá na památku večeře Páně - začíná Velikonoční třídení
pátek 29. 3.	**Velký pátek**
17.30 hodin	Křížová cesta za mládež (Společenství mladých)
18.00 hodin	Památka umučení Páně
sobota 30. 3.	**Bílá sobota**
	Dnes církev trvá na modlitbách u Kristova hrobu.
20.30 hodin	Mše svatá - **obřady velikonoční vigilie,** při níž pokřtění slavnostně obnoví své křestní sliby
neděle 31. 3.	**Slavnost Zmrtvýchvstání Páně**
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
14.30 hodin	Velikonoční svátostné požehnání
pondělí 1. 4.	**Pondělí v oktávu velikonočním**
	ADORAČNÍ DEN
7.30 hodin	Mše svatá
9.30 hodin	Mše svatá
10.30 hodin	Společné zahájení adoračního dne
18.00 hodin	Společné zakončení adoračního dne

Doba velikonoční končí svatodušní nedělí - 19. května 2013.

ROK VÍRY 2012 2013

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí. Ostatní okolnosti budou sděleny v ohláškách.

Do 3. neděle postní (3. března 2013), prosím, nahlaste v zákristii nemocné k předvelikonoční návštěvě.Termín návštěvy, při které bude udělena i svátost pomazání nemocných, bude ještě upřesněn.

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Vlčnov. Redakci tvoří Marie Mikuláštíková, Anna Mošťková, Martina Mošťková, Bronislava Podškubková a Jan Zemek pod vedením P. Ladislava Kunce.

Webové stránky naší farnosti: www.vlcnov.farnost.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na adresu redakce: jakob.redakce@seznam.cz
Tisk: Libor Soukeník, Nivnice